

Det konservative Mindretal udtalte, „at man vel ser med Sympati paa den til Grund for Lovforslaget liggende Tanke, at overføre Arbejdsløshedsunderstøttelse til produktivt Arbejde i selve Erhvervslivet; men at gøre dette ved en Tilskuds-Ordning som den i Lovforslaget anførte rummer ikke alene principielle Betæneligheder, men maa være betinget af Muligheden for praktisk at føre Lovforslaget ud i Livet og dettes Evne til at modvirke den i Øjeblikket raadende overordentlig store Arbejdsløshed. — Da en Lovgivning som den i Lovforslaget foreslaaede vil bevæge sig paa et forholdvis uprøvet Omraade, og da selve det forelagte Lovforslag har en rent skitsemaæssig Affattelse, der overlader Løsningen af alle de praktiske Vanskeligheder ved den paa-tænkte Ordningens Udførelse til selve de udøvende Organer, har man i Udvalget for ikke at have Medansvaret for en Ordning, hvis Konsekvenser ikke kan overses, arbejdet paa at finde en Form for Lovforslaget, hvorved disse Vanskeligheder kunde overvindes. Da det for Kriseværns-Udvalget hidtil foreliggende Materiale ikke kan siges at yde noget Bidrag til Belysningen af Tilskuds-Ordningens Praktisering, og da det endvidere er oplyst, at Lovforslaget ikke kan faa generel Betydning, idet Hensynet til sunde Konkurrenceforhold paa Forhaand udelukker Tilskuds-Ordningens Anvendelse i Industribrancher med flere forskelligt situerede Virksomheder, saaledes at Lovforslaget altsaa ikke kan finde Anvendelse paa de store kriseramte Industrigræne — hvilket i øvrigt allerede Hensynet til Lovens finansielle Rammer forbyder —, har man imidlertid ikke kunnet finde Grundlag for en Tilskuds-Lovgivning, der gjorde det tilraadeligt og forsvarligt at binde store Beløb af Statskassens Midler“.

Under Hensyn til, at Arbejdsløshedsfonden pr. 1. Juli 1926 kun vil udgøre 1,7 Mill. Kr., ansaa Mindretallet det endvidere for urigtigt at belaste den med Udgifter hertil. Mindretallet kunde i Henhold hertil ikke indstille Lovforslaget til Vedtagelse, men udtalte, at „da man fra Mindretallets Side, selv om man saaledes ikke vil kunne gaa med til en Tilskuds-Ordning som den foreslaaede, ikke anser det for umuligt, at Tilskud til specielle Virksomheder vil kunne gøre Nytte i enkelte Tilfælde, skal man opfordre Regeringen til at lade Kriseværns-Udvalget modtage Anmodninger om Tilskud og derefter i Forbindelse med Rigsdagspartiernes Erhvervsudvalg gøre Indstilling til Erhvervsministeren, som maa søge den fornødne Bevilling hos Rigsdagens Finansudvalg. I en saadan Indstilling vil da ogsaa være at fastslaa de nærmere Betingelser, der maa stilles med Produktionens Billiggørelse for Øje.

En Ordning, hvorefter Laan af Statskassen kan ydes til